

Trianon elmúlt, engedjük el

2018 június 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ha Trianonra gondolok, nem fájdalmat érzek, hanem a cselekvés szükségességét.

Azon gondolkodom, mikor múlt el bel?lem az elemi veszteségérzés Trianonnal kapcsolatban.

Talán akkor, amikor nemcsak beszéltem az elcsatolt területekr?l, hanem be is jártam a Kárpát-medencét. Amikor már úgy volt, hogy szabadon jöhetünk-mehetünk, mert nincs vagy alig van határ, és egyidej?leg felidéztem magamban a hajdan Ártándnál eltöltött nyolcórás kocsisorokat. Amikor megértettem, hogy Széchenyi Istvánnak van igaza, aki a jelenben való élés fontosságát hangsúlyozza. Vagy egykori mentoromnak, Hornyik Miklósnak, aki bár a holokausztról írja, de Trianonra is érvényes, hogy nem id?tlen veszteség, és hogy elmúlt, nem lehet változtatni rajta, ezért a felnövekv?, fiatal nemzedékeket nem lehet sakkban tartani vele.

Ha Trianonra gondolok, nem fájdalmat érzek, hanem a cselekvés szükségességét. A moldvai Klézsén nem az jutott eszembe, hogy milyen borzasztó, hogy a helyi magyarság akár két nemzedéken belül teljesen elt?nhet, hanem hogy miért nincs itt egy CBA, egy MOL-kút, vagy egy közepes magyarországi kft. miért nem teremtett munkahelyeket, ezzel is vonzóvá és érvényessé téve az anyaország jelenlétét.

Vannak ugyanis olyan dolgok, amelyekr?l nem tehetünk. Sem akkor, amikor keletkeznek, sem utólag. És vannak olyanok, amelyek teljesen rajtunk állnak, mi szabjuk meg az események irányát, mi döntünk arról, mit kezdünk magunkkal, a helyzettel.

Mi, magyarok nagyra értékeljük a szép beszédeket. Lesz is ma szóvirág elég, ki-ki a maga ízlése, pártállása, világnézete szerint annyit és úgy mond majd Trianonról, hogy ? maga jól jöjjön ki bel?le. Miközben a szomorú igazság az, hogy a két világháború közötti területgyarapodástól eltekintve Trianon úgy maradt, ahogyan a hóhérok létrehozták, mi pedig se kiköpni, se lenyelni nem tudunk azóta.

Pedig ideje volna.

Egy-egy történelmi esemény, amilyen Trianon is, csakis helyi értékén, a korszakba illesztve vizsgálható. Nem az számít, kilencvennyolc éve mi történt a magyar társadalommal, mit éreztek akkor az emberek, mint mondtak, mit nem, ez legyen a történészek kutatási területe. Csakis az számít, hogy Trianonnal mi, mai magyarok mire megyünk. Van-e stratégiánk a jöv?re nézve, mit mondunk, konkrétan mit teszünk az országrablás ellen ennyi id? elteltével?

A revizionizmus puszta vágyon kívül nem realitás. A félrenézés, amelyet a magyarországi baloldal m?vel, szintúgy nem, mert a határon túli magyar közösségek felmorzsolódásához vezet.

A gyermekáldás, a magyarság lélekszámának szinten tartása, gyarapodása az egyetlen megoldás Trianon ellen.

Hogy lehetséges-e megállítani a magyarság fogyását, az nem pusztán egy kérdés a sok közül, hanem a kérdések kérdése. Úgy tapasztalom, a kormány végre megértette, hogy minden cselekvési terv, minden egyéb körülmény ebb?l következik. Trianon ellen nem hadosztályokkal és nem gyávasággal, hanem az er?s, tekintélyes Magyarországgal kell küzdeni.

Esélyeinket er?síti, hogy az utódállamok ugyanúgy fogyatkoznak, mint mi, de ott nincs nemzeti er?tér, mint nálunk nyolc éve, ezért stratégiájuk sincs a jöv?re nézve. Ez egyrészt jó, mert Trianont a számban szinten maradó, er?s magyar közösség úgy is semmissé teheti, ha befolyását kiterjeszti régi területeire. Másrészt rossz a szomszédos népek fogyatkozása, Közép-Kelet-Európa kiüresedése, mert új globális kihívások támadtak. A barbár hadak a kapuink el?tt állnak, és a majdani új nándorfehérvári csatában a magyarok ereje kevés lesz. Talán még együtt, a környez? keresztény népekkel sem elegend?. Mindenesetre nem vágyálom, hanem színtiszta realitás, hogy népeinknek egymásra kell találniuk, és egymásra is fogunk, mert minden ellenségeskedésünk, különböz?ségünk, el?ítéletünk felolvad, ha azokra nézünk, akik új honfoglalásra készülnek.

Ezt ma még kevesen értik Közép-Kelet-Európában és Magyarországon. Egyel?re a régi lemez szól, a hagyományos nacionalizmusé, amelyet mindannyian anyatejként szívtunk magunkba. Csakhogy a saját jól felfogott érdekünkben túl kell lépnünk a múlton, mert itt már a b?rünkre megy a vásár. Úgy kell jó európainak, jó patriótának lennünk, hogy önvédelmünk iránya immáron ne egymás ellen, hanem a mindannyiunkat elpusztítani, felolvasztani szánt harmadik világ ellen irányuljon. A Kárpát-medencei közeledésben kulcsszerep juthat az elszakított területeken él? magyaroknak, akik a két ország, két nyelv, két kultúra között hídszerepet tölthetnek be.

Ha mindezek szükségességét megértjük, akkor gondolkodó emberek és magyarok vagyunk. Ha nem, akkor leragadtunk a síri hangulatú trianoni megemlékezéseknél, amelyeket a lelket marcangolják, politikai szempontból pedig az önsorsrontás tipikus példái.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló